

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agentia Nationala de
Administrare Fiscala
Directia Generala a Finantelor
Publice a Judetului Salaj

Str. 22 Decembrie 1989, nr 2
Zalau, judetul Salaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 79
din 2009

Privind solutionarea contestatiei formulata de catre SC SRL cu sediul social în localitatea , str. , judetul , înregistrata la D.G.F.P. sub nr. din .

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului a fost înstiintata de catre Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa nr. din cu privire la contestatia formulata de catre SC SRL împotriva Deciziei de impunere nr. din emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. din si a Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din

Contestatia a fost înregistrata la Activitatea de Inspectie Fiscala sub numarul din , fiind formulata în termen si semnata în original de catre reprezentantul legal al societatii.

Obiectul contestatiei îl reprezinta taxa pe valoarea adaugata în suma de lei respinsa la rambursare precum si taxa pe valoarea adaugata în suma de lei stabilita suplimentar de catre organele de inspectie fiscala.

Constatand ca în speta sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. SC SRL formuleaza contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. din emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. din si a Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din acte pe care le considera netemeinice si nelegale având în vedere urmatoarele:

În fapt cu cererea nr. societatea a solicitat rambursare de tva în suma de lei, conform decontului înregistrat la data de .

În urma controlului efectuat organele de inspectie fiscala au respins la rambursare suma de lei si totodata în mod nelegal au stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata de lei.

Pentru a ajunge la aceste concluzii organele de control au dat o interpretare eronata a actelor normative în domeniu considerând ca, taxa pe valoarea adaugata, aferenta achizitionarii de materiale de constructie în cuantum de lei, nu se justifica la rambursare, nefiind întocmite note de receptie si bonuri de consum pentru utilizarea acestor materiale la modernizarea imobilelor societatii.

În conditiile în care societatea a achizitionat materiale de constructie pe baza de documente legale de provenienta (facturi fiscale) a achitat contravaloarea acestor materiale inclusiv tva aferenta, le-a înregistrat în contabilitatea societatii, le-a folosit pentru

modernizarea unor imobile ale societatii considera ca, cheltuieli sunt deductibile precum si tva aferenta achitata furnizorilor de materiale este deductibila.

De asemenea organele de control nu au considerat cheltuiala deductibila suma de si tva aferenta, contravaloarea a 4 facturi reprezentând prestari de servicii realizate de catre 2 societati si anume SRL si SRL.

Cu privire la aceste prestări de servicii inspectorii de control în mod nelegal nu le-au luat în considerare din moment ce lucrările respective au fost executate si prestatiile achitate. Si în această situatie în mod discreditat o parte din facturile de prestări servicii au fost luate în considerare iar o altă parte nu desi toate serviciile înscrise în facturile respective au fost prestate societății, iar lucrările realizate ca urmare a serviciilor prestate au fost prezentate organului de control si se regăsesc în investitiile societății. De altfel în urma controalelor încrucisate efectuate, inspectorii de control nu au luat în considerare facturile înregistrate în contabilitate ca si documente justificative pentru deducerea tva în timp ce la furnizorii de materiale de constructii si de servicii acestea nu au fost anulate de către organele de control. Aceeasi factură nu poate fi luată în considerare la furnizor ca si document justificativ iar la cumpărător nu.

Pentru motivele expuse mai sus societatea solicită admiterea contestatiei, anularea actelor de control atacate si pe cale de consecință rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

II. Din Decizia de impunere nr. emisa în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat la A.I.F. sub nr. referitor la aspectele contestate se retin urmatoarele:

2.1.1 Obligatii suplimentare de plata

TVA solicitata la rambursare lei

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata lei

TVA respinsa la rambursare lei

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar si rămasă de plată lei

Majorari de întârziere lei

2.1.2 Motivul de fapt

1.1. Societatea nu a întocmit documente justificative si contabile pentru materialele de constructie aprovizionate pe baza de facturi.

1.2 Societatea nu a putut pune la dispozitia organului de control documente justificative, respectiv situatii si devize de lucrari aferente facturilor de achizitie de natura prestarilor de servicii

2. Neachitarea în termen a obligatiei fiscale

2.1.3 Temeiul de drept

1. Legea 571/2003 art. 145, alin. 2, lit. a), art. 21, lit. f), art H.G. 44/2004, pct 44 Legea 82/1991, OG 92/2003, art. 120, alin 7.

Din Raportul de inspecție fiscală nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. din referitor la aspectele contestate se retin urmatoarele:

La SRL s-a desfasurat inspectia fiscala partiala, perioada supusa controlului cuprinzând intervalul de timp

Temeiul legal al efectuării inspecției fiscale: OG nr. 92/2003/R, Legea nr. 174/2004, Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, HG nr. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare, LG nr. 343/2006.

Obiectivul inspecției fiscale: inspectie fiscala partiala tva-verificarea sumei negative a TVA solicitata la rambursare, de lei, aferenta perioadei fiscale de la , contribuabilul fiind în situatia de rambursare a sumei negative de tva. Decontul de tva a fost înregistrat la organul fiscal teritorial-AFP sub nr. din

Din analiza documentelor puse la dispozitie a rezultat faptul ca în perioada verificata societatea a efectuat achizitii de diferite materiale de constructii de la diversi furnizori operatiuni pe care le-a evidentiat în contabilitate în contul 371-marfuri, valoarea acestor materiale fiind de lei si taxa pe valoarea adaugata aferenta de lei.

Conform balantei de verificare din luna iulie 2008 contribuabilul a descarcat gestiunea de marfuri cu suma de lei si a înregistrat în contul 231-imobilizari în curs, suma de lei fara documente justificative.

De asemenea s-a constatat ca în cursul lunii mai 2008 societatea a înregistrat eronat în contul 371-marfuri suma de lei reprezentând contravaloarea prestarilor de servicii efectuate de SC SRL din iar în cursul lunii iulie suma de lei reprezentând marfuri.

Din verificarile efectuate s-a constatat faptul ca materialele de constructii achizitionate nu pot fi identificate în investitiile efectuate de societate în perioada verificata de asemenea SC SRL nu poate prezenta documente legal întocmite care sa sustina înregistrările reflectate în evidenta contabila, respectiv transferul materialelor de constructii din contul 371-marfuri în contul 231-imobilizari în curs.

In nota explicativa data de directorul societatii acesta recunoaste faptul ca pentru înregistrările contabile mentionate nu s-au întocmit documente contabile.

SC SRL a achizitionat materiale de constructii de la SRL cu factura fiscala nr. si cu factura . In cazul ambelor facturi la rubrica " date privind expeditia" figureaza mijlocul de transport având numarul de înmatriculare

Din adresa nr. emisa de Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere si Inmatriculare rezulta ca numarul de înmatriculare este atribuit unui autoturism cu masa maxim autorizata de 2190 kg.

Din verificarea efectuata s-a constatat faptul ca SC SRL a mentionat pe factuaa în valoare totala de lei si pe factura nr. în valoare totala de lei, la rubrica "delegat" pe posesor al administrator la SC SRL. Din nota explicativă dat de a rezultat faptul că nu are cunostintă de cele două facturi si nu a ridicat mărfurile mentionate pe acestea.

Motiv de fapt:

In perioada verificată societatea nu a întocmit documente justificative si contabile pentru materialele de constructii achizitionate în baza facturilor mentionate în raportul de inspectie fiscala.

Temei legal: Legea 82/1991, republicată, art. 6 alin. 1 si 2, Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, art. 145, alin. 2, lit. a, art. 21, alin. 4, lit. f, HG 44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal, pct. 44.

Pe cale de consecință TVA în sumă totală de lei aferentă materialelor de constructii pentru care nu s-au întocmit documente justificative privind înregistrarea în contabilitate nu se admite la rambursare.

In perioada verificată societatea contractează lucrări de prestări servicii în constructii de la diversi prestatori. In cazul a 4 facturi nu a putut prezenta devizele si situatiile de lucrări, nu a putut justifica necesitatea efectuării acestora după cum urmează:

- factura fiscală nr. din emisă de SC SRL în valoare totală de lei din care tva lei;

- factura fiscală nr. din emisă de SC SRL în valoare totală de lei din care tva lei;

- factura fiscală nr. din emisă de SC SRL în valoare totală de lei din care tva lei;

- în ceea ce privește TVA aferentă prestațiilor de servicii societatea nu a putut pune la dispoziția organului de inspecție fiscală documentele justificative care au stat la baza emiterii celor 4 facturi precum și la înregistrarea lor în evidența contabilă, ca documente legale pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă;

- în ceea ce privește prestațiile de servicii efectuate de SC SRL acestea nu au putut fi justificate din punct de vedere tehnic întrucât platforma era betonată anterior acestei perioade și nu necesită lucrări de excavat și nivelat.

- referitor la afirmația directorului executiv al societății potrivit căreia organul de inspecție fiscală în mod discreditar a luat o parte din facturile de prestări servicii în considerare iar o altă parte, criteriul la constituit taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor care au îndeplinit condițiile legale de document justificativ;

- urmare constatarilor înscrise în Raportul de inspecție fiscală a fost sesizat IPJ

-Serviciul de Investigare a Fraudelor pentru continuarea cercetărilor în condițiile în care faptele arătate pot întruni elementele unor infracțiuni prevăzute de legea penală;

- în concluzie organele de inspecție fiscală își mențin constatările înscrise în Raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă Decizia nr. din și propun respingerea contestației ca neîntemeiată.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, susținerile contestației precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

În fapt din analiza documentelor puse la dispoziția organului de inspecție fiscală a rezultat faptul că în perioada verificată societatea a efectuat achiziții de diferite materiale de construcții de la diversi furnizori operațiuni pe care le-a evidențiat în contabilitate în contul 371-marfuri, valoarea acestor materiale fiind de lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă de lei.

De asemenea s-a constatat că materialele de construcții nu pot fi identificate în investițiile efectuate de societate în perioada controlată, societatea nu poate prezenta documente legal întocmite care să susțină înregistrările reflectate în evidența contabilă, respectiv transferul materialelor de construcții din contul 371-marfuri în contul 231-imobilizări corporale în curs. În perioada verificată societatea nu a întocmit documente justificative și contabile pentru materialele de construcții achiziționate în baza facturilor menționate în raportul de inspecție fiscală.

Societatea nu a putut pune la dispoziția organului de inspecție fiscală documentele justificative care au stat la baza emiterii facturilor nr. din în valoare totală de lei din care TVA lei și a facturii fiscale nr. din , în valoare totală de lei din care TVA lei, emise de SC SRL respectiv a facturilor nr. din în valoare totală de lei din care TVA lei și nr. din în valoare totală de lei din care TVA lei, emise de SC SRL. precum și la înregistrarea acestora în evidența contabilă ca document legal pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă respectiv situații de lucrări, devize de lucrări.

Din Referatul cu propuneri de soluționare a contestației referitor la constatările Raportul de inspecție fiscală nr. din s-a reținut că a fost sesizat IPJ

-Serviciul de Investigare a Fraudelor pentru continuarea cercetărilor în condițiile în care faptele arătate pot întruni elementele unor infracțiuni prevăzute de legea penală.

Societatea nu este de acord cu constatările organelor de inspecție fiscală arătând că, cu cererea nr. societatea a solicitat rambursare de TVA în suma de lei, conform decontului înregistrat la data de . În urma controlului efectuat organele de inspecție fiscală au respins la rambursare suma de lei și totodată în mod nelegal au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată de lei.

De asemenea a aratat ca pentru a ajunge la acesta concluzie organule de control au dat o interpretare eronata a actelor normative în domeniu considerând ca, taxa pe valoarea adaugata, aferenta achizitionarii de materiale de constructie în cuantum de lei, nu se justifica la rambursare, nefiind întocmite note de receptie si bonuri de consum pentru utilizarea acestor materiale la modernizarea imobilelor societatii.

În conditiile în care societatea a achizitionat materialele de constructie pe baza de documente legale de provenienta (facturi fiscale) a achitat contravaloarea acestor materiale inclusiv tva aferenta, le-a înregistrat în contabilitatea societatii, le-a folosit pentru modernizarea unor imobile ale societatii considera ca, aceste cheltuieli sunt deductibile precum si tva aferenta achitata furnizorilor de materiale este deductibila.

Cu privire la prestări de servicii efectuate de catre SC SRL si de catre SRL arata ca, inspectorii de control în mod nelegal nu le-au luat în considerare din moment ce lucrările respective au fost executate si prestatiile achitate. Si în această situatie în mod discreditat o parte din facturile de prestări servicii au fost luate în considerare iar o altă parte nu desi toate serviciile înscrise în facturile respective au fost prestate societății, iar lucrările realizate ca urmare a serviciilor prestate au fost prezentate organului de control si se regăsesc în investitiile societății. De altfel în urma controalelor încrucisate efectuate, inspectorii de control nu au luat în considerare facturile înregistrate în contabilitate ca si documente justificative pentru deducerea tva în timp ce la furnizorii de materiale de constructii si de servicii acestea nu au fost anulate de către organele de control. Aceeasi factură nu poate fi luată în considerare la furnizor ca si document justificativ iar la cumpărător nu.

În drept sunt aplicabile prevederile art. 214 alin.(1), lit. a) si 216 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

ART. 214

Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indicilor savârsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa;

b) (...)

(2) (...)

(3) Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

(4) (...)

ART. 216

Solutii asupra contestatiei

4) Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, în conditiile prevazute de art. 214.

Se retine ca între obligatiile bugetare în suma totala de lei reprezentând tva, respinsă la rambursare în sumă de lei si tva stabilită suplimentar de către organul de control în sumă de lei, individualizate prin Decizia de impunere nr. din , în baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. încheiat la data de si stabilirea caracterului infractional al aspectelor constatate, exista o stransa interdependentă de care depinde solutionarea contestatiei formulata de catre SC SRL pentru aceste capete de cerere.

Organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, întrucât prioritate de soluționare în speta o au organele de cercetare penală care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală în virtutea faptei infracționale.

Având în vedere cele precizate mai sus se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, D.G.P.F. nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea acesteia.

În funcție de soluția cu caracter definitiv pronunțată pe latura penală procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează:

ART. 206

“(…)

Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

ART. 209

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora, al cărui cuantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestațiile au domiciliul fiscal;

b) …;

c) …;

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

(…)”

Și conform Ordinului nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 178 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicată, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

5.2. **Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de masuri**, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, instiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

Având în vedere prevederile legale citate precum și faptul că prin dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nu s-au stabilit impozite, taxe și accesorii ale acestora, D.G.F.P. nu are competența soluționării acestui capăt de cerere urmând că, contestația referitoare la dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din sa fi soluționată de către organele fiscale emitente respectiv AIF .

Pentru considerentele aratate în conținutul deciziei, în temeiul Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

DECIDE:

1. Suspendarea soluționării contestației formulată de către SC SRL pentru următoarele obligații reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată lei;
- majorări de întârziere lei.

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

2. Declinarea competenței de soluționare a contestației referitoare la Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din organelor fiscale emitente respectiv AIF .

3. Prezenta decizie poate fi contestată potrivit legii la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR